

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. І. ПИРОГОВА

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ
КАДРІВ У НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
II НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

7 лютого 2024 року

**Вінницький національний медичний університет
ім. М.І. Пирогова**

Міністерство охорони здоров'я України

II НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯКІСНОЇ
ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ
У НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
7 лютого 2024 року

Вінниця – 2024

при однаковому навантаженні. Втрати у вазі при виконанні фізичного навантаження при низьких температурах повітря зменшується порівняно з нульовою температурою.

При комплексно-комбінованих впливах на організм студентів несприятливих факторів (високої чи низької температури, вітру, атмосферного тиску, магнітних бур, та фізичного навантаження високо інтенсивності) спостерігається сумація фізіологічних зрушень, всі показники різко зростають. Вплив такого метеорологічного стресу у поєднанні зі значними фізичними навантаженнями на організм студентів перебувають у прямій залежності від їх віку, статі, стану, фази їхнього біоритму, рівня тренуваності, ступеня акліматизації та рівня метеостійкості.

Мунтян О. А., Кливак В. В., Мунтян М. Л., Вознюк А. В., Льовкіна О. Л.

РОЛЬ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ МЕДИЧНИХ КАДРІВ

Вступ. Вже понад 10 років в розвинутих країнах світу навчання клінічних навичок завдяки використанню манекенів-симуляторів, тренажерів і стандартизованих пацієнтів є «золотим стандартом» медичної освіти. Часто студентам та молодим лікарям не вистачає впевненості в їх підходах до діагностики, лікування та профілактики різних захворювань. Тому впровадження симуляційних технологій в медичну освіту і в Україні є вкрай важливим та являється одним з етапів поліпшення якості підготовки медичних кадрів.

Мета роботи – проаналізувати роль симуляційних технологій при підготовці майбутніх лікарів.

Основна частина. Під час навчання в медичному закладі (вищому або середньому) студенти майже завжди відчувають брак практичної підготовки. Для цього існує низка перешкод — це і неможливість відтворення більшості практичних маніпуляцій, відсутність тематичних пацієнтів, етико-деонтологічні, морально-етичні та законодавчі обмеження у взаєминах між студентами і пацієнтами. Тому найважливішими завданнями сучасної медичної освіти є створення умов для якісної підготовки висококваліфікованих спеціалістів у різних медичних галузях.

Симуляційне навчання (від лат. *simulatio* – імітація, удавання) – метод навчання, в основі якого полягає імітація будь-якого фізичного процесу за допомогою штучної (наприклад, механічної або комп'ютерної) системи. За даними більшості авторів, досвід використання фантомів та симуляторів показав підвищення інтересу до навчання та якості засвоєння матеріалу. Так, у дослідженні W. C. McGaghie, S. B. Issenberg et al. (2009) було доведено, що симуляційне навчання, яке доповнює клінічне та передуює йому, дозволяє досягти більш високого рівня клінічної компетентності. Згідно з дослідженням D. L. Rodgers et al. (2009), використання високотехнологічних симуляційних методів виявилось більш ефективним, ніж традиційне навчання. Використання симуляційних технологій надає викладачам можливість об'єктивно оцінювати швидкість прийняття рішень та визначати кількість помилок протягом навчання.

Навчання на медичних симуляторах допомагає в реальному часі відпрацювати практичні навички лікаря без наслідків для здоров'я пацієнта. Саме тому, в Україні, дотримуючись світових тенденцій і керуючись Законом України «Про вищу освіту» № 1556-VII від 01.07.2014 р., почали приділяти суттєве значення розвитку симуляційного навчання як одному зі шляхів створення і впровадження нових конкурентоспроможних технологій для забезпечення та підготовки фахівців.

Важливою частиною симуляційного навчання є дебрифінг, який дозволяє вберегти від подальших помилок майбутнього лікаря. Дебрифінг (від англ. debriefing – обговорення після виконання завдання) – подальший за виконанням симуляційної справи розбір, аналіз плюсів та мінусів дій тих, хто навчається та обговорення набутого ними досвіду. Цей вид діяльності активує рефлексивне мислення у студентів-медиків, забезпечує зворотний зв'язок для оцінки якості виконання симуляційного завдання, закріплення отриманих навичок та знань. Майбутні лікарі мають обмежене уявлення про те, що відбувається з ними, коли вони перебувають в центрі подій. Тому саме завдяки дебрифінгу симуляційне навчання перетворюється в усвідомлену практику та підготовлює до майбутньої професійної діяльності як емоційно, так і фізично.

Висновки. Таким чином, впровадження в освітній процес фантомного і симуляційного навчання у процес підготовки медичних кадрів є не просто доцільним, а вкрай необхідним.